

STRESZCZENIE

Problematyka dotycząca specyfiki rozpoznawania ekspresji mimicznych emocji przez osoby cierpiące na schizofrenię jest szeroko podejmowanym tematem w badaniach naukowych. Ta praca doktorska w warstwie teoretycznej opiera się na koncepcji psychicznej reprezentacji emocji. Koncepcja ta pozwala na interpretację wyników badań dotyczących emocjonalnego funkcjonowania chorych na schizofrenię dostępnych w literaturze światowej w szerszym rozwojowym kontekście.

Celem tej pracy doktorskiej jest określenie oraz weryfikacja potencjalnego modelu psychologicznego, dotyczącego rozpoznawania ekspresji mimicznych emocji wśród osób chorujących na schizofrenię. W związku z tym zrealizowane zostały dwa badania. W pierwszym weryfikacji poddana została hipoteza dotycząca różnic, pomiędzy osobami chorymi na schizofrenię a osobami zdrowymi, w zakresie wzorców percepcji emocjonalnych wyrazów twarzy. W tym celu do pomiaru wykorzystano okulograf. Zasadnicza teza, która została poddana weryfikacji w drugim badaniu, zakłada, że pozabezpieczne style więzi, w dalszej perspektywie wiążą się z rozwojem aleksytymii. To z kolei ma związek z rozpoznawaniem ekspresji mimicznych emocji. Badanie drugie, oprócz części kwestionariuszowej, miało także charakter eksperymentalny. Wykorzystano w nim komputerowe zadania dotyczące rozpoznawania emocji podstawowych.

Wyniki przeprowadzonych badań wskazują, że osoby chorujące na schizofrenię charakteryzują się, w porównaniu do osób zdrowych, odmiennymi wzorcami percepcji wzrokowej ekspresji mimicznych emocji. Analiza uzyskanych rezultatów wykazała mediacyjną rolę aleksytymii między unikowym stylem więzi a rozpoznawaniem ekspresji mimicznych emocji.